

1831 г.

№ 114.

Български земи.

Секретарьтъ на английското пратеничество въ Цариградъ D. Urquhart пжтувалъ прѣзъ 1831 г. изъ вжтрѣшността на Европейска Турция съ цѣль да изучи богатствата и търговията на тая земя. Както се знае отъ неговитѣ печатни трудове, той се опозналъ добрѣ съ народноститѣ въ Турция и често прониквалъ и въ тѣхнитѣ планински прибѣжища. За българитѣ и за земитѣ, които тѣ населяватъ, той казва:

„Българитѣ мохамедани живѣятъ въ планинскитѣ и уединени крайща. А ония, които пазятъ старата си вѣра, населяватъ полята на Македония, Епиръ,¹⁾ България и Тракия, около Битоля, Солунъ, Янина, Нишъ, София, Пловдивъ, Одринъ и дори Цариградъ“ (*Les Bulgares convertis à l'islamisme occupent les parties montagneuses et retirées du pays. Ceux qui ont conservé leur foi habitent les plaines de la Macédoine, de l'Epire, de la Bulgarie et de la Thrace, dans les environs de Monastir, Salonique, Joannina, Nyssa, Sophia, Philippopolis, Andrinople et même Constantinople* — D. Urquhart, *La Turquie, ses ressources, son organisation municipale, son commerce etc.* Traduit de l'anglais par X. Raimond. Paris 1836, p. 77–78).

1833 г.

№ 115.

Прилѣпъ.

Сѣверо-западно отъ Прилѣпъ на 2 часа пжтъ, на Златовръхъ-планина, е разположенъ старинскитъ манастиръ Успѣние Богородично, познатъ съ прозвището Трескавецъ. Трескавецъ е прочутъ манастиръ въ Македония; той е гордостъ на прилѣпчани. Въ два отъ неговитѣ паметници е посочена народността на християнското население въ тоя край. Единиятъ паметникъ е Словото на успѣнието Богородично (храмътъ на манастиря), окачено въ стѣкло и рамки въ една отъ гостнитѣ стаи. На края на словото е поставена датата и името на манастиря: 1833. априлиа) 18 болгарски манастиръ Трескавецъ.

За българщината на прилѣпското население говори и единъ надписъ въ сѣщия манастиръ. На една отъ манастирскитѣ стаи, правена съ разходитѣ на терзийския еснафъ въ

¹⁾ За български селища въ Епиръ срв. № 41, 90.